

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118213143
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118213143.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: Stredoslovenská distribučná, a. s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36 442 151, proti žalovanému: L.. N. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. X, N. N., pre zaplatenie 156,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/14/2018 - 92 zo dňa 17. 05. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/14/2018 - 92 zo dňa 07. 05. 2019 m e n í tak, že pripúšťa čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v časti istiny 156,- Eur a v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a konanie zastavuje; žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5% - ný úrok z omeškania ročne zo sumy 156,- Eur od 10. 05. 2017 do 06. 05. 2019 v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet žalobcu číslo: SK 44 0200 0000 0021 4355 0551, VS: 3501096001.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 156,- Eur spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 10. 05. 2017 až do zaplatenia v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na účet žalobcu (I. výrok rozsudku). Žalobcovi priznal na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, ktoré uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške (II. výrok rozsudku). Tretím výrokom súd prvej inštancie vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal vydania platobného rozkazu pre zaplatenie sumy 156,- Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, pričom žalobu zdôvodnil tým, že žalovaný neoprávnene odoberal zo zariadenia pre verejný rozvod elektrickú energiu na odbernom mieste Y. k Z. 7, N. N., podľa § 46 zákona č. 251/2012 Z. z. Žalobca faktúrou č. 9171003889, splatnou dňa 09. 05. 2017, za neoprávnený odber elektriny vyúčtoval žalovanému sumu 160,95 Eur, z ktorej žalovaný uhradil sumu 4,95 Eur a tak zostatok dlžnej sumy predstavoval sumu 156,- Eur. Súd prvej inštancie vo veci vykonal pojednávanie, avšak pred začatím prvého pojednávania dňa 19. 02. 2019 žalovaný požiadal o poskytnutie lehoty na prípadné mimosúdne vyriešenie sporu, a preto súd pojednávanie v tejto odročil na deň 21. 03. 2019, na ktorom poverený zástupca žalobcu, ako aj žalovaný, prejavili snahu vyriešiť vec možnosťou uzavretia súdneho zmieru tak, že žalovaný bol ochotný žalovanú sumu uhradiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia

o schválení súdneho zmiernu, a preto súd na návrh splnomocneného zástupcu pojednávajúce odročil na deň 07. 05. 2019 za účelom schválenia súdneho zmiernu. Splnomocnený zástupca žalobcu, ako aj žalovaný, zobrali termín pojednávajúce na deň 07. 05. 2019 na vedomie s tým, že volaní nebudú. Žalobca oznámením zo dňa 29. 04. 2019 konajúcejmu súdu prvej inštancie oznámil, že aj napriek dohode na súdnom pojednávajúce dňa 21. 03. 2019 žalovaný nárok žalobcu neuhradil. Dňa 07. 05. 2019 sa žalovaný pojednávajúce nezúčastnil aj napriek tomu, že termín pojednávajúce zobral na vedomie, svoju neprítomnosť neospravedlnil, a preto súd pojednávajúce v neprítomnosti žalovaného v zmysle § 180 CSP a na pojednávajúce vykonal dokazovanie a vyniesol rozsudok, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sumu 156,- Eur s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 10. 05. 2017 až do zaplataenia. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o opodstatnenosti žaloby, pričom vec právne posúdil podľa § 46 ods. 1, 2 Zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, pričom v úvode odvolania upresnil, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda v celom jeho rozsahu. Uviedol, že konanie malo inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, okrem toho súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a ktoré podľa názoru žalovaného protistrana súdu nepriznala, resp. zatajila. Žalovaný v odvolaní poukázal na tú skutočnosť, že na pojednávajúce dňa 21. 03. 2019 poverený zástupca žalobcu, ako aj žalovaný, prejavili snahu vyriešiť vec uzavretím súdneho zmiernu, a preto súd odročil pojednávajúce na deň 07. 05. 2019 za účelom schválenia súdneho zmiernu. Podľa vyjadrenia zákonného sudcu, ak by žalovaný dlh uhradil do tohto termínu, pojednávajúce dňa 07. 05. 2019 sa už nemusel ani len zúčastniť. Žalovaný uviedol, že dlžnú sumu uhradil dňa 06. 05. 2019 osobným vkladom na účet žalobcu, doklad vystavený VÚB zo dňa 06. 05. 2019 priložil k odvolaniu. Z tohto dôvodu žiadal zrušiť pôvodné rozhodnutie súdu zo dňa 07. 05. 2019 v celom rozsahu a rozhodnúť vo veci schválením súdneho zmiernu. Ďalej uviedol, že má za to, že celú túto kauzu spôsobil vydražiteľ bytu, takže v rámci objektívnej zodpovednosti mal žalobca žalovať práve túto osobu a nie žalovaného. Okrem spotrebovanej elektriny od 01. 04. 2017 do 11. 04. 2017 v sume necelých 5,- Eur uhradil žalobcovi žalovaný aj tzv. zisťovací poplatok v „premrštenej“ sume 156,- Eur, čím žalovanému reálne vznikla ďalšia škoda a túto si bude uplatňovať voči vydražiteľovi. Zároveň uviedol, že musí reagovať i na niektoré skutočnosti, ktoré súd uviedol vo svojom rozhodnutí, nakoľko v odôvodnení rozhodnutia súdu je viacero nepresností. Namietal znenie bodu č. 13, č. 24. Uviedol, že voči týmto tvrdeniam obsiahnutým v uvedených bodoch rozhodnutia sa musí dôrazne ohradiť, nakoľko on (žalovaný) nič svojvoľne nezapínal a ani nepripájal, preto opätovne uviedol, ako k neoprávnenému odberu elektriny v skutočnosti podľa jeho názoru došlo. Zvýraznil, že nikdy svojvoľne do rozvodnej skrine nezasahoval a nič „načierne“ nepripájal ani nezapínal. Záverom svojho odvolania vyjadril „rozčarovanie z nedôslednosti či neprofesionality“ v konaní povereného zástupcu žalobcu pri preverovaní úhrady dlhu žalovaného, dokonca i dňa 07. 05. 2019, povedzme, hoci aj 5 minút pred začatím pojednávajúce, kedy mohol žalobca preveriť aktuálny stav, napríklad zavolaním do učtárne žalobcu, kde by mu bolo potvrdené, že žalovaný svoj záväzok splnil.

3. K odvolaniu žalovaného sa podaním zo dňa 31. 07. 2019, doručeným súdu prvej inštancie dňa 02. 08. 2019, vyjadril žalobca. Uviedol, že príslušný súd riadne zistil počas súdnych pojednávajúce a písomných vyjadrení skutkový stav a správne aplikoval ustanovenia zákona a predmetné súdne rozhodnutie dostatočne vyargumentoval, preto navrhol rozsudok zo dňa 07. 05. 2019 potvrdiť ako vecne správny. Pokiaľ sa týka súdneho pojednávajúce dňa 21. 03. 2019, je pravdou, že poverený zástupca žalobcu spolu so žalovaným prejavili snahu vyriešiť vec, a to uzavretím súdneho zmiernu, avšak žiadna spätná väzba nebola zo strany žalovaného po vyššie uvedenom pojednávajúce a sám žalobca informoval príslušný súd listom zo dňa 29. 04. 2019, že aj napriek dohode na súdnom pojednávajúce neuhradil žalovaný nárok, ktorý si žalobca uplatnil v žalobnom návrhu zo dňa 25. 01. 2018. Žalobcovi bola dňa 06. 05. 2019 pripísaná suma vo výške 156,- Eur, čo predstavuje istinu. Žalobca si však naďalej uplatňuje súdny poplatok vo výške 16,50 Eur za podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 156,- Eur od 10. 05. 2017 až do 06. 05. 2019. K vyjadreniu priložil oznámenie Okresnému súdu Banská Bystrica zo dňa 29. 04. 2019, v ktorom uviedol, že žalovaný i napriek dohode na súdnom pojednávajúce dňa 21. 03. 2019 k aktuálnemu dňu neuhradil žalobcov nárok, ktorý si uplatnil za neoprávnený odber žalobným návrhom zo dňa 25. 01. 2018.

4. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo doručené žalovanému na vyjadrenie dňa 28. 09. 2019. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 14. 10. 2019, doručeným okresnému

súdu dňa 16. 10. 2019. Uviedol, že vo svojom odvolaní sa jasne a kompletne vyjadril ku všetkým skutočnostiam a rovnako k odvolaniu doložil i kópiu bankového výpisu o úhrade sumy 159,- Eur, ktorá bola realizovaná dňa 06. 05. 2019, to znamená, že pred rozhodnutím súdu bol záväzok zo strany žalovaného už vyrovnaný. Zástupca žalobcu „sa zaviazal stiahnuť žalobu“, pokiaľ uhradí žalovaný dlžnú sumu a taktiež i podľa súdu, tak bol povinný urobiť najneskôr do termínu ďalšieho pojednávania určeného na deň 07. 05. 2019. Ďalej žalovaný uviedol, že nevie posúdiť, prečo si ešte aj dňa 07. 05. 2019 právny zástupca žalobcu stále nárokoval už uhradený dlh, bolo to zrejme jeho nedôslednosťou, keďže si nepreveril aktuálny stav. I napriek tomu, že žalovaný časť dohody z pojednávania zo dňa 21. 03. 2019 splnil, potom právny zástupca žalobcu „nestiahnutím žaloby“ svoju časť dohody nedodrжал. Ďalej, je irelevantný list právneho zástupcu žalobcu zo dňa 29. 04. 2019, v ktorom uviedol, že žalovaný dlh k tomuto termínu neuhradil, nakoľko na pojednávaní dňa 21. 03. 2019 nebol určený žiadny termín, dokedy má žalovaný dlh uhradiť, jedine, ako to uviedol súd, mal ho žalovaný uhradiť do termínu nasledujúceho pojednávania, určeného na deň 07. 05. 2019. Pokiaľ sa týka súdneho poplatku a úrokov, ktoré si uplatňuje právny zástupca žalobcu, tieto považuje žalovaný za ješitnosť žalobcu.

5. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 20. 11. 2019. Žalobca sa k uvedenému vyjadril podaním zo dňa 03. 12. 2019, doručeným súdu prvej inštancie dňa 05. 12. 2019. Uviedol, že naďalej trvá na všetkých svojich prednesoch a vyjadreniach, ako i na rozsudku č. k. 17C/14/2018 - 92 zo dňa 07. 05. 2019, resp. uplatňuje si súdny poplatok vo výške 16,50 Eur za podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 156,- Eur od 10. 05. 2017 až do 06. 05. 2019.

6. V dôsledku odvolania Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

7. Odvolací súd uvádza, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal len žalovaný, pričom tento namietal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Žalobca odvolanie proti rozsudku nepodal.

8. V zmysle § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. V zmysle § 370 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. Vzhľadom na skutočnosti zistené zo súdneho spisu týkajúce sa zaplatenia žalovanej istiny 156,- Eur žalovaným v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ktoré tvorili i podstatnú časť odvolacích námietok obsiahnutých v odvolaní žalovaného, odvolací súd dňa 31. 07. 2020 vyzval žalobcu, aby odvolaciemu súdu oznámil, či trvá na podanej žalobe a to vzhľadom na vyjadrenie žalovaného v odvolacom konaní o tom, že tento dňa 06. 05. 2019, t.j. pred rozhodnutím súdu prvej inštancie, žalobcovi uhradil sumu 156,- Eur, čo predstavuje žalovanú istinu v pojednávanej veci.

11. Podaním doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 10. 08. 2020 žalobca oznámil, že naďalej trvá len na úrokoch z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 156,- Eur od 10. 05. 2017 do 06. 05. 2019, ako aj na súdnom poplatku vo výške 16, 50 Eur za podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu.

12. Keďže zaplatenie žalovanej istiny v priebehu konania žalovaným bolo preukázané, uvedené bolo medzi stranami nesporné, žalobca už v na tomto pôvodne uplatnenom nároku netrval a súhlas žalovaného so zastavením konania v tejto časti vyplynul z obsahu odvolania žalovaného, odvolací súd postupom podľa § 370 ods. 1, 2 CSP pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti istiny 156,- Eur, rozsudok súdu prvej inštancie o výroku o istine 156,- Eur zrušil a v tejto časti konanie zastavil.

13. O zostávajúcej časti žalobou uplatneného nároku, na ktorej žalobca zotrval, t.j. úrok z omeškania a vzniknuté trovy konania rozhodol odvolací súd sám, postupujúc podľa § 388 Civilného sporového poriadku. Keďže žalovaný zaplatil pôvodne žalobou uplatnený nárok (istinu) až v priebehu súdneho konania a nie podľa splatnosti vystavenej faktúry žalobcom, priznal odvolací súd žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania vo výške 5 % zo žalovanej sumy od 10. 05. 2017 (keď sa žalovaný dostal do omeškania nerešpektujúc splatnosť faktúry vystavenej žalobcom) do dňa 06. 05. 2019, kedy žalovaný reálne uhradil istinu 156,- Eur. Úrok z omeškania odvolací súd žalovanému uložil zaplatiť podľa § 517 ods. 2 OZ a Nariadenia 87/1995 Zb, na ktoré už citáciou poukázal i súd prvej inštancie a ktoré zákonné ustanovenia vo veci aplikoval.

14. O nároku na nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol opätovne sám odvolací súd podľa § 262 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a 255 ods. 1 CSP a to podľa zásady úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, nakoľko mu bolo priznané toľko, koľko sa žalobou domáhal (žalovaný uhradil len istinu deň pred vyhlásením rozsudku súdom prvej inštancie) a žalobca de facto zobral žalobu späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, v rámci odvolacieho konania, v dôsledku správania sa žalovaného. Preto odvolací súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

15. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).